

aantreffen, was *Tarentola mauritanica mauritanica*. Meestal waren dit middelgrote exemplaren. Wij zagen één keer een exemplaar dat bijna de grootte van een tokkeh haalde.

SUMMARY

Notes are given on a population of *Lacerta sicula sicula* Rafinesque, living on a camping site near Salerno, Italy.

A. van Hecke
Eglantierlaan 39, Aartselaar, België.

De redding van een verdronken *Lacerta viridis*

Ingezonden juli 1973.

Toen ik op 6 augustus 1972 te 10.15 uur toevallig in mijn buitenterrarium mijn smaragdhagedissen gadesloeg, bemerkte ik op de bodem van de 25 cm diepe vijver een eigenaardig voorwerp. Bij nader toezien bleek het mijn jongste half-volwassen vrouwelijke smaragdhagedis te wezen. Onmiddellijk, niettegenstaande ik vermoedde dat het dier toch al dood zou wezen, opende ik de kader met gaas (1 bij 1 cm maaswijdte) die het buitenterrarium afsluit om ontsnapping te voorkomen en haalde ik de jonge smaragdhagedis uit het water.

Tijdens het vastnemen van dit dier meende ik de kop eventjes te voelen bewegen. Ik hield het dier met de kop naar beneden en opende de bek om daarna de tong zijwaarts uit de bek te laten hangen. Met duim en wijsvinger probeerde ik vervolgens het water uit de longen te masseren. Dit lukte en met tussenpozen stulpte het water uit de bek van het jonge dier. Deze behandeling werd zo'n 20-tal minuten uitgevoerd. Hierna begon de smaragdhagedis stilaan op eigen krachten te ademen waarbij de longen telkens wijd opengezet werden. Dit ademen ging wel gepaard met een piepend geluid. Teneinde longontsteking te voorkomen werd het dier binnen in een quarantaineterrarium geplaatst. De warmte van een spot deed het dier goed en vergemak-

kelijkte de ademhaling. Gedurende de verdere dagperiode was het dier zeer kalm en bleef op dezelfde plaats liggen.

's Anderendaags was bij het reptiel geen letsel van deze verdrinking te bemerken. Na 3 dagen werd zij terug in het buitenterrarium geplaatst. Niettegenstaande de hagedis tijdens haar verblijf in quarantaine over drinkwater beschikte, liep zij onmiddellijk naar de vijver toe om te gaan drinken. Een afkeer van water was hier dus in het totaal niet vast te stellen.

Het enige dat de smaragdhagedis nu, per 1 april 1973, van voornoemd voorval overhield, is een piepende ademhaling bij hevige emotie. Hoeveel minuten deze hagedis onder water heeft gelegen weet ik niet. Het was wel zo dat het dier bewegingloos op de bodem lag met volledig geopende bek. Door toevallig mijn buitenterrarium te passeren, kon ik het reptiel op het allerlaatste nippertje redden. Dit voorval toont dus wel aan dat een bijna verdronken hagedis kan gered worden door het water uit de longen te masseren.

SUMMARY

A drowned *Lacerta viridis* was saved by pressing the water out of its lungs.